DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2008/71/EB

2008 m. liepos 15 d.

dėl kiaulių identifikavimo ir registravimo

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [1],

kadangi:

(1) 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 92/102/EEB dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo [2] buvo keletą kartų iš esmės keičiama [3]. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

(2) Pagal 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą [4], 3 straipsnio 1 dalies c punktą Bendrijos vidaus prekybai skirti gyvūnai turi būti identifikuojami laikantis reikalavimų, nustatytų Bendrijos taisyklėse, ir registruojami taip, kad būtų galima nustatyti kilmės arba tranzito ūkį, centrą arba organizaciją. Iki 1993 m. sausio 1 d. tokios identifikavimo ir registravimo sistemos turėjo būti pradėtos taikyti ir gyvūnų judėjimui kiekvienos valstybės narės teritorijoje.

(3) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/496/EEB, nustatančios gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus [5], 14 straipsnyje nurodyta, kad, kaip numatyta Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkte, tokie gyvūnai turi būti identifikuojami ir registruojami po to, kai jau būna atlikti minėti patikrinimai, išskyrus skerdimui skirtus gyvūnus ir užregistruotus arklinius.

(4) Tam, kad ši direktyva būtų taikoma teisingai, būtina užtikrinti, kad valstybės narės operatyviai ir efektyviai keistųsi informacija. Bendrijos nuostatos nustatytos 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą [6] ir 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą [7].

(5) Gyvūnų laikytojai turėtų nuolat registruoti duomenis apie jų ūkiuose esančius gyvūnus. Gyvūnais prekiaujantys asmenys turėtų registruoti sandorius. Kompetentingai institucijai pareikalavus, jai turėtų būti pateikti tokie registracijos dokumentai.

(6) Tam, kad gyvūnų judėjimą būtų galima greitai ir tiksliai atsekti, gyvūnai turėtų būti identifikuoti. Vėliau turėtų būti priimtas sprendimas, nustatantis identifikavimo ženklo pobūdį, o iki to laiko nacionalinėje rinkoje esantiems gyvūnams turėtų būti taikomos nacionalinės identifikavimo sistemos.

(7) Turėtų būti numatyta galimybė netaikyti identifikavimo reikalavimų, kai gyvūnai vežami iš ūkio tiesiai į skerdyklą. Tačiau bet kuriuo atveju tokie gyvūnai turėtų būti identifikuoti, kad būtų galima atsekti jų kilmės ūkį.

---

[1] 2008 m. kovo 11 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

[2] OL L 355, 1992 12 5, p. 32. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 21/2004 (OL L 5, 2004 1 9, p. 8).

[3] Žr. I priedo A dalį.

[4] OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/33/EB (OL L 315, 2002 11 19, p. 14).

[5] OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/104/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 352).

[6] OL L 82, 1997 3 22, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

[7] OL L 351, 1989 12 2, p. 34.

(8) Turėtų būti numatyta galimybė atsisakyti prievolės registruoti gyvūnų laikytojus, kurie laiko gyvūnus savoms reikmėms, ir, siekiant atsižvelgti į tam tikrus atskirus atvejus, registravimo žurnalo tvarkymo procedūrų.

(9) Tuo atveju, kai gyvūno identifikavimo ženklas neįskaitomas arba pamestas, turėtų būti naudojamas naujas ženklas, susijęs su ankstesniuoju.

(10) Ši direktyva neturėtų turėti įtakos specifiniams reikalavimams, išdėstytiems 1989 m. vasario 13 d. Komisijos sprendime 89/153/EEB dėl mėginių, paimtų likučiams ištirti, ryšio su gyvūnais ir jų kilmės ūkiais [1] arba bet kurioms kitoms atitinkamoms taikomoms taisyklėms, nustatytoms pagal Direktyvą 91/496/EEB.

(11) Turėtų būti numatyta tvarka, pagal kurią vadybos komitetas priimtų bet kurias būtinas šios direktyvos įgyvendinimo taisykles.

(12) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva nustato būtiniausius kiaulių identifikavimo ir registravimo reikalavimus, nepažeidžiant išsamesnių Bendrijos taisyklių, kurios gali būti nustatytos ligų likvidavimo arba kontrolės tikslais.

Ji taikoma nepažeidžiant Sprendimo 89/153/EEB ir įgyvendinimo taisyklių, nustatytų pagal Direktyvą 91/496/EEB.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje taikomos šios apibrėžtys:

a) gyvūnas – tai bet koks *Suidae* šeimos gyvūnas, išskyrus laukines kiaules, kaip apibrėžta 2001 m. spalio 23 d. Tarybos direktyvoje 2001/89/EB dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių [2];

b) ūkis – bet kuri įmonė, statinys, o tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kurioje gyvūnai laikomi, auginami arba tvarkomi;

c) laikytojas – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, net ir laikinai atsakingas už gyvūnus;

d) kompetentinga institucija – valstybės narės centrinės valdžios institucija, turinti teisę atlikti veterinarinius patikrinimus, arba bet kuri institucija, kuriai ji suteikė tokią teisę šiai direktyvai įgyvendinti;

e) prekyba – prekiavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 90/425/EEB 2 straipsnio 3 punkte.

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) kompetentinga institucija turi visų jos teritorijoje esančių ūkių, kuriuose laikomi šios direktyvos reglamentuojami gyvūnai, naujausią sąrašą, nurodantį gyvūnų laikytojus; tokie ūkiai iš minėtų sąrašų išbraukiami, jeigu trejus metus iš eilės juose nebuvo laikomi gyvūnai. Šiame sąraše taip pat turi būti nurodomas ženklas arba ženklai, leidžiantys nustatyti ūkį pagal 5 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą bei 8 straipsnį;

b) Komisija ir kompetentinga institucija gali naudotis visa informacija, gauta pagal šią direktyvą.

2. Valstybėms narėms leidžiama Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nurodyta tvarka neįtraukti į šio straipsnio 1 dalies a punkto sąrašą fizinių asmenų, savo reikmėms ar vartojimui laikančių vienintelį gyvūną, arba atsižvelgti į ypatingas aplinkybes, jei šiam gyvūnui prieš jį kur nors išvežant taikomos šioje direktyvoje nustatytos kontrolės priemonės.

4 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris į 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą sąrašą įtrauktas laikytojas tvarko registravimo žurnalą, kuriame nurodo ūkyje esančių gyvūnų skaičių.

Tokiame registravimo žurnale nuolat atnaujinami duomenys apie gyvūnų judėjimą (gyvūnų skaičius pagal kiekvieną įvežimo ir išvežimo operaciją), atsižvelgiant į visus vežimus, tinkamai nurodant gyvūnų kilmės arba paskirties vietą bei tokių vežimų datas.

[1] OL L 59, 1989 3 2, p. 33.
[2] OL L 316, 2001 12 1, p. 5. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/729/EB (OL L 294, 2007 11 13, p. 26).

Visais atvejais nurodomas identifikavimo ženklas, atitinkantis 5 ir 8 straipsnių reikalavimus.

Grynaveislėms ir hibridinėms kiaulėms, įrašytoms į kilmės knygą pagal 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvą 88/661/EEB dėl veislinėms kiaulėms taikytinų zootechninių reikalavimų [1], Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nurodyta tvarka gali būti taikoma alternatyvi registravimo sistema, pagrįsta individualiu gyvūnų identifikavimu, jei ji užtikrina tas pačias garantijas, kaip ir registracijos žurnalas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) bet kuris laikytojas, kompetentingai institucijai paprašius, pateikia jai visą informaciją apie jo turimų, laikomų, vežamų, parduodamų arba skerdžiamų gyvūnų kilmę, identifikavimą ir, jei reikia, paskirties vietą;

b) kiekvienas gyvūnų, kurie turi būti vežami į turgavietę arba surinkimo punktą arba iš jų, turėtojas pateikia turgavietės arba surinkimo punkto operatoriui, kuris yra laikinas gyvūnų turėtojas, dokumentą, kuriame nurodyta išsami informacija apie gyvūnus.

Operatorius gali pasinaudoti dokumentais, gautais pagal šio straipsnio pirmąją pastraipą, kad atliktų 1 dalies trečioje pastraipoje nustatytas pareigas;

c) ūkyje esančiais registracijos žurnalais ir informacija gali naudotis kompetentinga institucija jos pačios prašymu, ir jie saugomi minimalų laiką, kurį turi nustatyti kompetentinga institucija ir kuris negali būti trumpesnis kaip treji metai.

5 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad laikomasi šių bendrųjų principų:

a) prieš išvežant gyvūnus iš ūkio, kuriame gimė, jie turi būti pažymėti identifikavimo ženklu;

b) be kompetentingos institucijos leidimo ženklų negalima nuimti arba pakeisti kitais.

Jei ženklas neįskaitomas arba pamestas, remiantis šio straipsnio reikalavimais identifikuojama nauju ženklu;

c) 4 straipsnyje minimame registracijos žurnale laikytojas įregistruoja bet kurį naują ženklą, kad būtų nustatytas ryšys su ankstesniuoju ženklu.

2. Visi gyvūnai, kuo greičiau ir bet kuriuo atveju prieš išvežant iš ūkio turi būti identifikuoti ausies įsagu arba įdagu, kurie leidžia atsekti ūkį, iš kurio gyvūnas atvežtas, ir pateikti nuorodą lydimajame dokumente, kuriame turi būti paminėtas toks įsagas arba įdagas, ir 3 straipsnio 1 dalies a punkte minimame sąraše.

Valstybės narės, nukrypdamos nuo Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkto antros pastraipos, visų gyvūnų judėjimui jų teritorijose gali taikyti nacionalines sistemas. Tokios sistemos turi suteikti galimybę identifikuoti ūkį, iš kurio gyvūnai buvo atvežti, ir ūkį, kuriame jie gimė. Valstybės narės informuoja Komisiją apie sistemas, kurias šiuo tikslu jos ketina taikyti. Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nurodyta tvarka gali būti pareikalauta, kad valstybė narė padarytų pakeitimus savo sistemoje, jei ši neatitinka šio reikalavimo.

Gyvūnus su laikinuoju ženklu, leidžiančiu identifikuoti siuntą, visą judėjimo laiką lydi dokumentas, pagal kurį galima nustatyti jų kilmę, savininką, išvežimo vietą ir paskirties vietą.

6 straipsnis

1. Jei paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia nepalikti gyvūnui paskirto ženklo jo kilmės ūkyje, ši institucija padengia visas išlaidas, susijusias su ženklo pakeitimu. Tokiu būdu pakeitus ženklą, nustatomas ženklo, kurį paskiria valstybės narės, iš kurios gyvūnas išvežamas, kompetentinga institucija ir naujojo ženklo, kurį paskiria kompetentinga institucija tos valstybės narės, į kurią jis atvežamas, ryšys, kuris įregistruojamas 4 straipsnyje numatytame registravimo žurnale.

Pirmojoje pastraipoje numatyta galimybė negali būti taikoma skerdimui skirtiems gyvūnams, kurie importuojami pagal 8 straipsnį be naujojo ženklo pagal 5 straipsnį.

2. Tuo atveju, jei gyvūnai parduodami, paskirties valstybės narės kompetentinga institucija, taikydama Direktyvos 90/425/EEB 5 straipsnį, gali pasinaudoti Direktyvos 89/608/EEB 4 straipsniu, kad gautų informaciją apie galvijus, jų kilmės bandą ir apie bet kokį jų judėjimą.

[1] OL L 382, 1988 12 31, p. 36. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

7 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad bet kurią informaciją apie gyvūnų, kurių nelydi veterinarijos arba zootechnikos teisės aktais numatytas sertifikatas arba dokumentas, judėjimą galėtų gauti kompetentinga institucija, jai paprašius, per minimalų laikotarpį, kurį turi nustatyti ši institucija.

8 straipsnis

Bet kuris iš trečiosios šalies importuojamas gyvūnas, kuris patikrinamas Direktyvoje 91/496/EEB nustatytais patikrinimais ir lieka Bendrijos teritorijoje, per trisdešimt dienų kol vyksta šie patikrinimai ir bet kuriuo atveju prieš tolesnį jų judėjimą yra identifikuojamas ženklu, atitinkančiu šios direktyvos 5 straipsnio reikalavimus, išskyrus atvejus, kai paskirties ūkis yra skerdykla, esanti už veterinarinius patikrinimus atsakingos kompetentingos institucijos teritorijoje, ir gyvūnas faktiškai paskerdžiamas per tokį 30 dienų laikotarpį.

Nustatomas ryšys tarp trečiosios šalies nustatyto ženklo ir paskirties valstybės narės paskirto ženklo. Šis ryšys įrašomas 4 straipsnyje numatytame registracijos žurnale.

9 straipsnis

Valstybės narės priima būtinas administracines ir (arba) baudžiamąsias priemones, taikomas už bet kokį Bendrijos veterinarijos teisės aktų pažeidimą, jei nustatoma, kad ženklinimas ar identifikavimas buvo atliekami arba 4 straipsnyje numatyti registracijos žurnalai tvarkomi nesilaikant šios direktyvos reikalavimų.

10 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

11 straipsnis

Direktyva 92/102/EEB su pakeitimais, padarytais aktais, nurodytais I priedo A dalyje, yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

12 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. liepos 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. BARNIER

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių pakeitimų sąrašas

(Nurodyta 11 straipsnyje)

Tarybos direktyva 92/102/EEB (OL L 355, 1992 12 5, p. 32)	
1994 m. Stojimo akto I priedo V.E.I.4.6 punktas (OL C 241, 1994 8 29, p. 21)	
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004 (OL L 5, 2004 1 9, p. 8)	tik 15 straipsnis

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(Nurodytas 11 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas [1]
92/102/EEB	1993 12 31 [2] 1995 12 31 [3]

[1] Perkėlimo į nacionalinę teisę galutinio termino 1994 m. sausio 1 d. nustatymas nepažeidžia Direktyvoje 90/425/EEB numatytų veterinarinių patikrinimų pasienyje panaikinimo (žr. Direktyvos 92/102/EEB 11 straipsnio 3 dalį).

[2] Dėl galvijų reikalavimų (žr. Direktyvos 92/102/EEB 11 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką).

[3] Suomija – dėl galvijams, kiaulėms, avims ir ožkoms nustatytų reikalavimų (žr. Direktyvos 92/102/EEB 11 straipsnio 1 dalies antrą įtrauką).

II PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 92/102/EEB	Ši direktyva
1, 2 ir 3 straipsniai	1, 2 ir 3 straipsniai
4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalis	—
4 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai	5 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai
5 straipsnio 1 dalies d punktas	—
5 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 2 dalis
6–9 straipsniai	6–9 straipsniai
10 straipsnis	—
11 straipsnio 1 dalis	—
11 straipsnio 2 dalis	10 straipsnis
11 straipsnio 3 dalis	—
—	11 straipsnis
—	12 straipsnis
12 straipsnis	13 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas